

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. brutto
	ści nie ponad 50 sztuk, również jaja, wywożone w ruchu granicznym w zakresie, wskazanym przez obowiązujące w tej mierze przepisy	bez cła.
Uwaga 2.	Jaja wywożone przez przedsiębiorstwa zarejestrowane stosownie do przepisów o uregulowaniu wywozu jaj zagranicę	bez cła.
Uwaga 3.	Jaja wywożone przez producentów rolnych oraz ich organizacje — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła.

§ 2. Od jaj nadanych do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia cło wywozowe nie będzie pobierane w ciągu dni 14 od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1929 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

4.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 21 grudnia 1928 r.

w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową.

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Saletra wapniowa (azotan wapnia), wymieniona w poz. 103, punkcie 3 taryfy celnej, może być zwolniona od cła za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, chociażby zawierała azotan amonu, jednak nie wyżej niż 5%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

5.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 listopada 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3, 5, 7 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) zarządza się co następuje:

Rejestracja.

§ 1. Przedsiębiorstwa, które chcą być wpisane do rejestru przedsiębiorstw eksportowych, powinny złożyć podania do właściwej władzy wojewódzkiej administracji ogólnej względnie do Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy. W podaniu należy wymienić:

- nazwę i adres przedsiębiorstwa, adres składów przerobczych,
- imię, nazwisko i adres kierownika przedsiębiorstwa (członków dyrekcji względnie zarządu),
- dane stwierdzające, iż przedsiębiorstwo odpowiada warunkom art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249),
- maksymalną miesięczną zdolność przerobczą składów przerobczych według rozmiarów pomieszczeń i urządzeń technicznych,
- odbitkę stempla, marki względnie innego znaku rozpoznawczego przedsiębiorstwa, pod którym towar ma być wywożony z Polski.

Wzór podania podaje załącznik Nr. 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wojewódzka władza administracji ogólnej względnie Komisarjat Rządu m. st. Warszawy przeprowadza w ciągu dni 14 od dnia wpłynięcia podania rejestracyjnego zbadanie stanu urządzeń przedsiębiorstwa i sprawdzenie danych, zawartych w zgłoszeniu, za pośrednictwem organów nadzorczych wyszczególnionych w § 15 niniejszego rozporządzenia.

Po zbadaniu władza wojewódzka zasięga opinii wydziału wojewódzkiego, poczem wpisuje bezzwłocznie przedsiębiorstwo do wojewódzkiego rejestru przedsiębiorstw eksportowych, zawiadamiając jednocześnie o tem interesowanego, lub przesyła mu umotywowaną decyzję odmowną. Równocześnie władza wojewódzka zawiadamia o dokonanym wpisie Ministerstwo Przemysłu i Handlu, które wpisuje firmę do centralnego rejestru przedsiębiorstw eksportowych.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada lub założy składki przerobcze, położone na terenie różnych województw, winno zarejestrować każdy skład u tej władzy wojewódzkiej, w której rejonie dany skład się znajduje.

Przez składy przeróbcze rozumie się składy przygotowujące transporty jaj do bezpośredniego wywozu zagranicę.

Rejestracja wszystkich składów przeróbczych, położonych na terenie tego samego województwa lub różnych województw, dokonywa się na podstawie podania wniesionego i podpisanego przez zarząd przedsiębiorstwa.

§ 4. O zmianach w składach przeróbczych przedsiębiorstwa, o ile zmiany te są objęte danymi rejestru, przedsiębiorstwo winno zawiadomić władzę rejestrującą w ciągu 14 dni.

§ 5. Wojewódzkie rejestry przedsiębiorstw eksportowych i centralny rejestr przedsiębiorstw eksportowych prowadzone będą według wzoru zawartego w załączniku Nr. 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Urzędowe odpisy i wyciągi z wojewódzkich rejestrów przedsiębiorstw eksportowych, z wyjątkiem danych zawartych w rubryce 7 „Uwagi”, wydawane będą każdemu na żądanie.

O urządzeniach technicznych przedsiębiorstw eksportowych.

§ 7. Przedsiębiorstwa eksportujące jaja winny posiadać:

- a) pomieszczenia do badania, sortowania, pakowania i magazynowania jaj. Składy te powinny być jasne, suche, przewiewne, czyste, zabezpieczone przed sąsiedztwem z silnie woniącymi przedmiotami i dostatecznie obszerne.
Wyladowywanie i załadowywanie transportów jaj w magazynach należy zabezpieczyć przed deszczem;
- b) potrzebne przybory, urządzenia i środki pomocnicze zdadne do użytku;
- c) zapas suchego i czystego materiału pakunkowego w ilości co najmniej miesięcznego w danym okresie zapotrzebowania. Materiał ten należy przechowywać w magazynach zabezpieczonych przed wilgocią i sąsiedztwem z silnie woniącymi przedmiotami;
- d) dostateczną ilość personelu, wyszkolonego praktycznie w przeróbce jaj na eksport.

§ 8. Księgi specjalne, które stosownie do art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6-go marca 1928 r. przedsiębiorstwa są obowiązane prowadzić, powinny być prowadzone według wzoru zawartego w załączniku Nr. 3 do niniejszego rozporządzenia.

Sortowanie jaj.

§ 9. Jaja świeże i czyste, przeznaczone na wywóz, należy sortować według następujących gatunków, oznaczonych wagą 1000 sztuk jaj:

1)	45—48 kg. włącznie
2)	powyżej 48—51 „ „
3)	„ 51—54 „ „
4)	„ 54—57 „ „
5)	„ 57—62 „ „
6)	„ 62 „ „

W danym gatunku może się znajdować najwyżej 3% jaj, których waga odpowiada wadze jaj gatunku bezpośrednio lżejszego.

§ 10. Jajem świeżym jest takie jajo, które posiada komorę powietrzną o głębokości w porze wiosennej i letniej (kwiecień—sierpień) nie większej niż 7 mm., w pozostałych porach roku nie większej niż 10 mm., nie uległo żadnym zabiegom konserwacyjnym, posiada żółtko zwarte, jędrne, przezroczyste, zaledwie odróżniająca się od białka, nienaruszoną chalazę i nie ma plam w treści.

Jaja nie odpowiadające warunkom wymienionym w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o ile nie są zepsute, będą nazywane jajami „secunda”.

§ 11. Jaja konserwowane, przeznaczone na wywóz, należy sortować w następujący sposób:

- 1) jaja konserwowane w chłodniach,
- 2) „ „ w wapnie.

Nadto zarówno jaja konserwowane w chłodniach, jak i jaja konserwowane w wapnie sortuje się według gatunków podanych w § 9 niniejszych przepisów dla jaj świeżych.

Przygotowanie jaj do wysyłki.

§ 12. Przeznaczone na wywóz jaja pakuje się do skrzyń suchych, czystych, niewydających ostrej woni. Skrzynie powinny być sporządzone z desek mocnych, niepopękanych i niepołamanych, przyciemnionych wieka skrzyń mają opierać się w połowie swej długości na ścianie poprzecznej złożonej z dwóch desek. Deski skrzyń muszą być mocno ze sobą spojone lub zbite, czołowe boki skrzyń winny być lekko sheblowane. W porze cieplej należy pozostawić między podłużnymi deskami skrzyń odstępy o szerokości co najmniej 1—2 cm, zimą skrzynie powinny być szczelnie zbite i wyłożone wewnątrz papierem. Długość skrzyń całych i płaskich określa się na 175—182 cm, szerokość na 50—56 cm, wysokość skrzyń całych na 25—28 cm, wysokość skrzyń płaskich na 13—14 cm. Rozmiary skrzyń z wkładkami tekturowymi zależne są od ilości łożysk tekturowych na jaja.

W skrzyniach całych umieszcza się 1440 sztuk jaj, w płaskich 720 sztuk, w skrzyniach z wkładkami tekturowymi 180, 360, 600 lub 720 sztuk jaj.

Do pakowania jaj używa się wełny drzewnej, słomy lub wkładek tekturowych. Środki te muszą być suche, czyste i nie powinny wydawać ostrej woni.

§ 13. Jaja, przeznaczone na wywóz, należy pakować w oddzielne skrzynie w następujący sposób:

- a) jaja świeże—według gatunków ustalonych w § 9 niniejszego rozporządzenia (każdy gatunek w oddzielnej skrzyni)—z oznaczeniem na skrzyni, np. „48—51 kg.”;
- b) jaja o wadze 1000 sztuk poniżej 45 kg. z oznaczeniem na skrzyni „M”;
- c) jaja niekonserwowane, wymienione w ustępie drugim § 10 niniejszego rozporządzenia — z oznaczeniem na skrzyni „secunda”;
- d) jaja z chłodni — według gatunków ustalonych w § 9 niniejszego rozporządzenia (każdy gatu-

nek w oddzielnej skrzyni) — z oznaczeniem na skrzyni „Frigor” i np. „48—51 kg.”;

e) jaja z chłodni o wadze 1000 sztuk poniżej 45 kg — z oznaczeniem na skrzyni „Frigor—M”;

f) jaja wapniowane według gatunków ustalonych w § 9 niniejszego rozporządzenia (każdy gatunek w oddzielnej skrzyni) z oznaczeniem na skrzyni „Calc” i np. „48—51 kg.”;

g) jaja wapniowane o wadze 1000 sztuk poniżej 45 kg — z oznaczeniem na skrzyni „Calc—M”;

h) jaja świeże brudne — z oznaczeniem na skrzyni „D”.

§ 14. Na czołowych bokach skrzyni należy umieścić numer skrzyni, stempel, markę lub inny znak rozpoznawczy eksportującej firmy, oznaczenie jaj skrótem stosownie do § 13 niniejszego rozporządzenia oraz napis „Polska”.

Wszystkie powyższe numery, napisy oraz znaki powinny być oznaczone w kolorze niebieskim, z wyjątkiem jaj o wadze 1000 sztuk poniżej 45 kg, które należy oznaczyć w kolorze czerwonym oraz jaj brudnych i „secun la”, które należy oznaczyć w kolorze czarnym.

Wzór podaje załącznik Nr. 4 do niniejszego rozporządzenia.

Nadzór.

§ 15. Stały nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorstwa eksportowe przepisów regulujących wywóz jaj zagranicę sprawować będzie Minister Przemysłu i Handlu za pośrednictwem władz administracji ogólnej oraz Izb Przemysłowo-Handlowych.

W tym celu Izby Przemysłowo-Handlowe wyznaczają inspektorów, których zatwierdzi Ministerstwo Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z Ministerstwem Rolnictwa.

§ 16. Nadzór nad przedsiębiorstwami eksportowymi wykonywa się w zasadzie w miejscach zbiórki i przeróbki jaj.

Kontrolę transportu jaj przeprowadzić można tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że dany transport odbywa się z pogwałceniem przepisów regulujących wywóz jaj zagranicę;

w tych wyjątkowych wypadkach można zatrzymać transport w celu kontroli na stacji nadawczej lub w punktach granicznych, przyczem zatrzymany transport winien być poddany zbadaniu przez organ nadzorczy w ciągu 24 godzin od chwili zatrzymania. Zatrzymanie transportu może mieć miejsce tylko na polecenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 17. Wojewódzka władza administracji ogólnej, która zarządziła zatrzymanie, zawiadamia o tem niezwłocznie właściciela transportu w drodze telegraficznej.

§ 18. Jeżeli organ nadzorczy stwierdzi, że działalność przedsiębiorstwa nie jest zgodna z przepisami, wówczas należy sporządzić o tem protokół, na podstawie którego wojewódzka władza administracji ogólnej pociągnie winnego do odpowiedzialności karnej.

Ponadto wojewódzka władza administracji ogólnej może w takim wypadku wystąpić do Ministra Przemysłu i Handlu z wnioskiem o wykreślenie przedsiębiorstwa z rejestru przedsiębiorstw eksportowych.

§ 19. Jeżeli organ nadzorczy stwierdzi, że urządzenia przedsiębiorstwa nie odpowiadają przepisom, wówczas sporządzi o tem protokół, wyznaczając jednocześnie przedsiębiorstwu czas potrzebny do wykonania odpowiednich urządzeń i napraw.

Jeżeli w ciągu wyznaczonego terminu urządzenia lub naprawy nie będą wykonane, organ nadzorczy sporządzi o tem protokół, na podstawie którego wojewódzka władza administracji ogólnej pociągnie winnego do odpowiedzialności karnej oraz wystąpi jednocześnie z wnioskiem do Ministra Przemysłu i Handlu o wykreślenie przedsiębiorstwa z rejestru przedsiębiorstw eksportowych.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1929 r.

Przedsiębiorstwa, które chcą być wpisane do rejestru przedsiębiorstw eksportowych, mogą składać podania przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia z dniem ogłoszenia niniejszych przepisów.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik Nr. 1 do rozp. Min. Przem.
i Handlu z dnia 13 listopada 1928 r. (poz. 5).

..... dnia 192.....

Do

Urzędu Wojewódzkiego

w

względnie

Do

Komisarijatu Rządu m. st. Warszawy

w Warszawie.

P O D A N I E

Niniejszem proszę o wpisanie do rejestru przedsiębiorstw eksportowych.

1.	Nazwa i adres przedsiębiorstwa:	
2.	Imię, nazwisko i adres kierownika przedsiębiorstwa (członków dyrekcji względnie zarządu):	
3.	Adresy składów przeróbczych, położonych na terenie województwa:	
4.	Miesięczna zdolność przeróbcza składów przeróbczych położonych na terenie województwa:	
5.	Odbitka stempla, marki lub innego znaku rozpoznawczego przedsiębiorstwa:	
6.	Czy przedsiębiorstwo prowadzi ustawowo przepisane księgi handlowe:	
7.	Wyszczególnienie danych odnośnie magazynów, prześwietalni i urządzeń technicznych składów przeróbczych położonych na terenie województwa:	
8.	Zapasy materiału pakunkowego:	
9.	Skład i kwalifikacje personelu:	
10.	Dodatkowe dane i uwagi:	

Załączniki: 1) uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego względnie karty rejestracyjnej,
2) wypis z rejestru handlowego,
3) (przy spółdzielniach) poświadczenie związku rewizyjnego.

.....
(podpis petenta)

Decyzja Urzędu Wojewódzkiego
(Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy):

Załącznik Nr. 4 do rozp. Min. Przem.
i Handlu z dnia 13 listopada 1928 r. (poz. 5).

CZOŁOWY BOK SKRZYNI.

OBJAŚNIENIE: Cyfra „10” oznacza kolejny numer skrzyni w danym ładunku. „Frigor 51—54 kg” oznacza, że w danej skrzyni zawarte są jaja konserwowane w chłodni o wadze 1000 sztuk — 51—54 kg. Na miejscu „Z. M.” powinien być umieszczony stempel, marka lub inny znak rozpoznawczy eksportującej firmy.

Wszystkie nazwy i numery powinny być oznaczone w przytoczonym wyżej wypadku w kolorze niebieskim.

6.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 26 listopada 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o składzie załogi statku powietrznego, o zakresie obowiązków służbowych członków załogi, oraz o rejestrze pilotów.

Na podstawie art. 17 ustęp 2 i art. 19 ustęp ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

§ 1. Za załogę statku powietrznego uważa się personel techniczny, niezbędny do pilotowania i obsługi statku podczas lotu.

§ 2. Członkiem załogi może być osoba, posiadająca świadectwo uzdolnienia i upoważnienie (licencję) do wykonywania czynności na statku stosownie do zakresu swego działania.

§ 3. Załogę statków powietrznych stanowią: dowódca załogi, nawigatorzy, piloci, mechanicy pokładowi oraz radjooperatorzy pokładowi.

§ 4. Dowódcą statku powietrznego zasadniczo jest nawigator. Na statku, na którym niema nawigatora, dowódcą jest pilot, a jeżeli w skład załogi wchodzi dwóch lub więcej pilotów, dowódcą jest jeden z nich, wyznaczony przez przedsiębiorcę komunikacji lotniczej.

§ 5. Na statku, mającym nie więcej niż 8 miejsc dla pasażerów, w skład załogi wchodzi jeden pilot, na statku zaś, mającym nie więcej niż 15 miejsc, w skład załogi wchodzi dwóch pilotów.

Statek, przeznaczony do przewozu podróżnych, zabierający więcej niż 10 osób i mający odbyć podróż nieprzerwaną nad ziemią między dwoma punktami, odległymi od siebie więcej niż 500 km., lub podróż nocną, albo też podróż nad morzem między dwoma punktami, odległymi od siebie o 200 km., lub więcej, powinien mieć na pokładzie nawigatora.

Na innych statkach, których załoga składa się z kilku osób lecz bez nawigatora, dowódca statku wyznacza jednego z członków załogi, który ukończył kurs nawigatorów, do wykonywania niezbędnych w czasie lotu czynności nawigatorских.

Na statku, mającym trzy lub więcej silników, powinien być w załodze mechanik pokładowy.

W składzie załogi powinien być radjooperator, jeżeli na statku są urządzenia radjoelektryczne, a żaden z innych członków załogi nie posiada upoważnienia do wykonywania czynności radjooperatora.

§ 6. Dowódca statku jest reprezentantem statku wobec władz portów lotniczych i przełożonym załogi.

Dowódca sprawuje nadzór nad czynnościami załogi i jest odpowiedzialny za przestrzeganie na statku przepisów ruchu, sygnalizacji, celnych i policyjnych, za należyte utrzymanie statku od chwili jego objęcia aż do oddania go służbie portu lotniczego oraz za dokładność zapisów w dzienniku podróży.

Członkowie załogi są obowiązani stosować się do zarządzeń dowódcy, dotyczących bezpieczeństwa i regularności ruchu oraz porządku na statku.